

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/990

z dne 10. aprila 2018

o spremembi in dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1131 Evropskega parlamenta in Sveta glede enostavnih, preglednih in standardiziranih listinjenj (STS), komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem (ABCP), zahtev glede sredstev, prejetih v okviru pogodb o začasnem odkupu, ter metodologij ocenjevanja kreditne kakovosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/1131 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o skladih denarnega trga ⁽¹⁾ ter zlasti člena 11(4), člena 15(7) in člena 22 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 11(1) Uredbe (EU) 2017/1131 skladom denarnega trga omogoča, da vlagajo v listinjenja ali komercialne zapise s premoženjskim kritjem. Vzpostavljena je posebna spodbuda za vlaganje v enostavna, pregledna in standardizirana listinjenja (v nadaljnjem besedilu: listinjenja STS) ali komercialne zapise s premoženjskim kritjem. Ker Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ že vsebuje zahteve glede listinjenj STS in komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem, je treba Uredbo (EU) 2017/1131 spremeniti, da se vključi sklicevanje na določbe Uredbe (EU) 2017/2402, ki vsebujejo navedene zahteve.
- (2) Pogodbe o začasnem odkupu skladom denarnega trga omogočajo, da svojo naložbeno strategijo in cilje izvajajo v skladu s pogoji Uredbe (EU) 2017/1131. Navedena uredba zahteva, da je nasprotna stranka pogodbe o začasnem odkupu kreditno sposobna ter da so sredstva, prejeta kot zavarovanje s premoženjem, dovolj likvidna in kakovostna, da lahko skladi denarnega trga dosežejo svoje cilje in izpolnijo svoje obveznosti, če bi bilo treba za sredstva likvidirati. Standardne pogodbe, ki se uporabljajo za pogodbe o začasnem odkupu, lahko prispevajo k cilju obvladovanja tveganja nasprotne stranke. Vendar pa lahko nekatere klavzule povzročijo, da sredstva, na katerih temeljijo pogodbe o začasnem odkupu, upraviteljem skladov denarnega trga niso na voljo, torej so nelikvidna. Zato je treba zagotoviti, da so upraviteljem skladov denarnega trga ob neplačilu ali predčasni prekinitvi pogodbe o začasnem odkupu sredstva na voljo in da nasprotna stranka ne omeji prodaje sredstev z zahtevanjem predhodnega obvestila ali odobritve.
- (3) Upravitelji skladov denarnega trga ne bi smeli biti obvezani, da morajo uporabljati posebno prilagoditev vrednosti sredstva (odbitek), če za nasprotno stranko pogodbe o začasnem odkupu v skladu s pravom Unije veljajo pravila skrbnega in varnega poslovanja. Da bi se zagotovila visoka kakovost zavarovanja s premoženjem, zagotovljenega v okviru pogodbe o začasnem odkupu, upravitelji skladov denarnega trga uporabljajo dodatne zahteve, če

⁽¹⁾ ULL 169, 30.6.2017, str. 8.

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

nasprotne stranke pogodbe ne ureja pravo Unije ali če ta stranka ni priznana kot enakovredna. Za zagotovitev skladnosti prava Unije bi morale biti minimalne zahteve za odbitke enake kot ustrezne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

- (4) Upravitelji skladov denarnega trga bi morali imeti možnost, da v primeru, če to zahtevajo razmere na trgu, uporabijo višji odbitek od minimalnega iz Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar se jim zdi potreben za zagotavljanje, da je zavarovanje s premoženjem, prejeto v okviru pogodb o začasnem odkupu, dovolj likvidno. Prav tako bi morali spremljati in spreminjati znesek zahtevanega odbitka, da bi zagotovili ustrezno stopnjo likvidnosti, zlasti kadar se znesek odbitka iz člena 224(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 spremeni ali se je spremenila preostala zapadlost sredstev ali drugi dejavniki, povezani s sposobnostjo preživetja nasprotne stranke.
- (5) Metodologije ocenjevanja kreditne kakovosti iz člena 19(3) bi morale biti dovolj preudarne za zagotovitev, da so vsa kvalitativna in kvantitativna merila, ki podpirajo ocene kreditne kakovosti, zanesljiva in ustrezna za pravilno oceno kreditne kakovosti instrumentov, upravičenih za naložbe. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da so makro- in mikroekonomski dejavniki, ki jih upravitelji skladov denarnega trga upoštevajo pri oceni kreditne kakovosti, relevantni za določitev kreditne kakovosti izdajatelja ali instrumenta, upravičenega za naložbe.
- (6) Da bi upravitelji skladov denarnega trga zagotovili zadostno kakovost instrumentov, v katere nameravajo vlagati, bi morali vsakič, ko nameravajo vlagati, izvesti oceno kreditne kakovosti. Za preprečevanje izogibanja zahtevi iz Uredbe (EU) 2017/1131, da morajo upravitelji skladov denarnega trga vlagati samo v instrumente z ugodno oceno kreditne kakovosti, bi morali ti upravitelji v okviru metodologije ocenjevanja kreditne kakovosti jasno določiti merila za ugodno oceno instrumentov, upravičenih za naložbe sklada denarnega trga, preden izvedejo dejansko oceno kreditne kakovosti.
- (7) Metodologija in merila, ki se uporabljajo za ocene kreditne kakovosti, bi morali biti skladni, razen če ne obstaja objektivni razlog za odstopanje od njih. Razviti bi jih bilo treba za ponavljajočo se uporabo in ne samo za posamezen primer v določenem trenutku. Dosledna uporaba meril in metodologije bi morala olajšati spremljanje ocene kreditne kakovosti.
- (8) Za zagotovitev pravilne kvantitativne opredelitve kreditnega tveganja izdajatelja in relativnega tveganja neplačila izdajatelja in instrumenta, kot zahteva člen 20(2)(a) Uredbe (EU) 2017/1131, bi morali upravitelji skladov denarnega trga uporabljati ustrezna kvantitativna merila, ki so na voljo na trgu. Vendar se jim ne bi smelo preprečiti, da uporabljajo dodatne dejavnike, če so relevantni.
- (9) Ocena kreditne kakovosti izdajatelja je ena najpomembnejših ocen, ki jih je treba izvesti, saj zagotavlja prvi sloj jamstva glede kakovosti sredstev. Zato bi morali upravitelji skladov denarnega trga po možnosti upoštevati vse dejavnike, relevantne za oceno kvalitativnih in kvantitativnih meril kreditnega tveganja za izdajatelja instrumenta.
- (10) V izjemnih okoliščinah, zlasti v izjemnih tržnih razmerah, bi morali imeti upravitelji skladov denarnega trga možnost sprejeti odločitve o naložbah, ki prevladajo nad rezultati ocene kreditne kakovosti, če so take odločitve v interesu investitorjev ter so utemeljene in ustrezno dokumentirane.
- (11) Ker se lahko kakovost instrumentov spreminja skozi čas, ocena kreditne kakovosti ne bi smela biti enkratna, ampak bi jo bilo treba izvajati stalno. Poleg tega bi jo bilo treba spreminjati, zlasti če v makro- ali mikroekonomskem okolju, ki bi lahko vplivalo na obstoječo oceno kreditne kakovosti instrumenta, pride do pomembne spremembe iz člena 19(4)(d) Uredbe (EU) 2017/1131.
- (12) Upravitelji skladov denarnega trga se ne bi smeli sistematično preveč zanašati na zunanje bonitetne ocene. Torej bi se moralo znižanje bonitetne ocene ali obetov bonitetne ocene za izdajatelja ali instrument s strani bonitetne agencije šteti za pomembno spremembo le, če je bilo ocenjeno in uravnoteženo z drugimi merili. Zato bi bilo treba od upraviteljev še vedno zahtevati, da tudi v primeru takega znižanja izvedejo lastno oceno.
- (13) Zavarovanje s premoženjem, ki se zagotovi v okviru pogodb o začasnem odkupu, bi moralo biti visoke kakovosti in ne bi smelo kazati močne povezave z uspešnostjo nasprotne stranke. Zato bi morala biti njegova ocena kreditne kakovosti ugodna. Ker ni razloga za razlikovanje med ocenami, ki jih upravitelji skladov denarnega trga izvedejo, kadar vlagajo neposredno v upravičena sredstva, in oceno, ki jo izvedejo, kadar sredstvo prejmejo kot zavarovanje s premoženjem, bi morala ocena kreditne kakovosti v obeh primerih temeljiti na istih merilih.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (14) Uredba (EU) 2017/1131 vsebuje tri pooblastila Komisije, da opredeli in spremeni nekatere določbe navedene uredbe. Ta pooblastila imajo isti cilj, in sicer zagotoviti, da skladi denarnega trga vlagajo v ustrezna upravičena sredstva. Za zagotovitev doslednosti in skladnosti navedenih zahtev ter da bi se ljudem, za katere veljajo, zagotovila pregled nad njimi in enotna točka za dostop do njih, bi bilo treba te zahteve vključiti v enotno uredbo.
- (15) Datum začetka uporabe te delegirane uredbe bi bilo treba uskladiti z datumom začetka uporabe Uredbe (EU) 2017/1131, da se zagotovi, da se vsa pravila in zahteve za sklade denarnega trga uporabljajo od istega datuma. Določba o spremembi, ki vključuje sklic na merila za listinjenja STS in komercialne zapise s premoženjskim kritjem, bi se morala začeti uporabljati na isti dan kot Uredba (EU) 2017/2402 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

MERILA ZA DOLOČITEV ENOSTAVNEGA, PREGLEDNEGA IN STANDARDIZIRANEGA LISTINJENJA (LISTINJENJE STS) ALI KOMERCIALNEGA ZAPISA S PREMOŽENJSKIM KRITJEM

(Člen 15(7) Uredbe (EU) 2017/1131)

Člen 1

Sprememba Uredbe (EU) 2017/1131

V členu 11(1) Uredbe (EU) 2017/1131 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) preprosto, pregledno in standardizirano (STS) listinjenje, kot je določeno v skladu z merili in pogoji iz členov 20, 21 in 22 Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali STS ABCP, kot je določen v skladu z merili in pogoji iz členov 24, 25 in 26 navedene uredbe.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).“

POGLAVJE 2

KVANTITATIVNE IN KVALITATIVNE ZAHTEVE GLEDE KREDITNE KAKOVOSTI ZA SREDSTVA, PREJETA V OKVIRU POGODB O ZAČASNEM ODKUPU

(Člen 15(7) Uredbe (EU) 2017/1131)

Člen 2

Kvantitativne in kvalitativne zahteve glede likvidnosti za sredstva iz člena 15(6) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Pogodbe o začasnem odkupu iz člena 15(6) Uredbe (EU) 2017/1131 dosejajo uveljavljene tržne standarde, njihovi pogoji pa upraviteljem skladov denarnega trga omogočajo, da v primeru neplačila nasprotne stranke teh pogodb ali predčasne prekinitve pogodb v celoti uveljavljajo svoje pravice, in jim dajejo neomejeno pravico, da prodajo katera koli sredstva, ki jih prejmejo kot zavarovanje s premoženjem.

2. Za sredstva iz člena 15(6) Uredbe (EU) 2017/1131 se uporablja odbitek, ki je enak vrednostim prilagoditev za nestanovitnost iz razpredelnic 1 in 2 v členu 224(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za določeno preostalo zapadlost v zvezi s petdnevним obdobjem unovčenja in najvišjo oceno v smislu stopnje kreditne kakovosti.

3. Upravitelji skladov denarnega trga poleg odbitka iz odstavka 2 po potrebi uporabijo dodaten odbitek. Da bi ocenili, ali je tak dodatni odbitek potreben, upoštevajo vse naslednje dejavnike:

(a) oceno kreditne kakovosti nasprotne stranke pogodbe o začasnem odkupu;

(b) obdobje kritja za tveganje, kot je opredeljeno v členu 272(9) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (c) oceno kreditne kakovosti izdajatelja ali sredstva, uporabljenega kot zavarovanje s premoženjem;
 - (d) preostalo zapadlost sredstev, uporabljenih kot zavarovanje s premoženjem;
 - (e) nestanovitnost cene sredstev, uporabljenih kot zavarovanje s premoženjem.
4. Za namene odstavka 3 upravitelji skladov denarnega trga vzpostavijo jasno politiko odbitkov, prilagojeno vsakemu sredstvu iz člena 15(6) Uredbe (EU) 2017/1131, prejetemu kot zavarovanje s premoženjem. Navedena politika se dokumentira in utemeljuje vsako odločitev o uporabi posebnega odbitka od vrednosti sredstva.
5. Upravitelji skladov denarnega trga redno pregledujejo odbitek iz odstavka 2, pri čemer upoštevajo spremembe preostale zapadlosti sredstev, uporabljenih kot zavarovanje s premoženjem. Pregledujejo tudi dodatni odbitek iz odstavka 3, kadar se spremenijo dejavniki iz navedenega odstavka.
6. Odstavki od 1 do 5 se ne uporabljajo, če je nasprotna stranka pogodbe o začasnem odkupu:
- (a) kreditna institucija, nadzorovana v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti v tretji državi, če so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji;
 - (b) investicijsko podjetje, nadzorovano v skladu z Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ali investicijsko podjetje iz tretje države, če so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji;
 - (c) zavarovalnica, nadzorovana v skladu z Direktivo 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, ali zavarovalnica iz tretje države, če so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji;
 - (d) centralna nasprotna stranka z dovoljenjem, pridobljenim v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - (e) Evropska centralna banka;
 - (f) nacionalna centralna banka;
 - (g) centralna banka iz tretje države, če so bile zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki se uporabljajo v navedeni državi, v skladu s členom 114(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 priznane kot enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

POGLAVJE 3

MERILA ZA OCENJEVANJE KREDITNE KAKOVOSTI

(Člen 22 Uredbe (EU) 2017/1131)

Člen 3

Merila za potrjevanje metodologij notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti iz člena 19(3) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Upravitelji skladov denarnega trga potrdijo metodologije ocenjevanja kreditne kakovosti iz člena 19(3) Uredbe (EU) 2017/1131, če izpolnjujejo vsa naslednja merila:
- (a) metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti se sistematično uporabljajo za različne izdajatelje in instrumente;
 - (b) metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti so podprte z zadostnim številom relevantnih kvalitativnih in kvantitativnih meril;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitornih sklenjenih poslovanjih (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

- (c) kvalitativni in kvantitativni vhodni podatki, ki se upoštevajo pri uporabi metodologij notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti, so zanesljivi, vzorci podatkov pa ustrezno veliki;
 - (d) upravitelji zadevnih skladov denarnega trga so ustrezno pregledali pretekle notranje ocene kreditne kakovosti, pripravljene z metodologijami notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti, da bi ugotovili, ali so te metodologije ustrezen kazalnik kreditne kakovosti;
 - (e) metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti vsebujejo kontrole in postopke za njihov razvoj ter s tem povezana potrjevanja, ki omogočajo ustrezno preverjanje;
 - (f) metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti vključujejo dejavnike, ki jih upravitelji skladov denarnega trga štejejo za relevantne za določitev kreditne kakovosti izdajatelja ali instrumenta;
 - (g) metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti pri pripravi vseh ocen kreditne kakovosti vključujejo sistematično uporabo ključnih predpostavk o kreditni kakovosti in podpornih meril, razen če ne obstaja objektivni razlog za odstopanje od te zahteve;
 - (h) metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti vključujejo postopke za zagotovitev, da so merila iz točk (b), (c) in (g), ki podpirajo relevantne dejavnike v metodologijah notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti, dovolj kakovostna in relevantna za izdajatelja ali instrument, ki se ocenjuje.
2. Upravitelji skladov denarnega trga v okviru postopka potrjevanja metodologij notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti ocenijo občutljivost metodologij za spremembe njihovih temeljnih predpostavk o kreditni kakovosti in meril.
3. Upravitelji skladov denarnega trga imajo vzpostavljene postopke za zagotovitev, da se vse nepravilnosti ali pomanjkljivosti, odkrite s testiranjem za nazaj iz člena 19(3) Uredbe (EU) 2017/1131, opredelijo in ustrezno obravnavajo.
4. Metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti iz člena 19(3) Uredbe (EU) 2017/1131:
- (a) se uporabljajo še naprej, razen če ne obstajajo objektivni razlogi za sklep, da jih je treba spremeniti ali prenehati uporabljati;
 - (b) omogočajo takojšnjo vključitev vseh ugotovitev stalnega spremljanja ali pregleda, zlasti če bi lahko spremembe strukturnih makroekonomskih razmer ali razmer na finančnih trgih vplivale na bonitetno oceno, pripravljeno z navedenimi metodologijami notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti;
 - (c) omogočajo primerjavo preteklih notranjih ocen kreditne kakovosti.
5. Metodologija notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti iz člena 19(3) Uredbe (EU) 2017/1131 se takoj izboljša, če kateri koli pregled, vključno s postopkom potrjevanja, pokaže, da ta metodologija ni ustrezna za zagotovitev sistematičnega ocenjevanja kreditne kakovosti.
6. V okviru postopka notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti se vnaprej opredelijo primeri, v katerih se notranja ocena kreditne kakovosti šteje za ugodno.

Člen 4

Merila za kvantitativno opredelitev kreditnega tveganja in relativnega tveganja neplačila izdajatelja in instrumenta iz člena 20(2)(a) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Merila za kvantitativno opredelitev kreditnega tveganja izdajatelja ter relativnega tveganja neplačila izdajatelja in instrumenta iz člena 20(2)(a) Uredbe (EU) 2017/1131 so:
- (a) informacije o oblikovanju cen obveznic, vključno s kreditnimi razmiki ter oblikovanjem cen primerljivih instrumentov s fiksnim donosom in z njimi povezanih vrednostnih papirjev;
 - (b) oblikovanje cen instrumentov denarnega trga v zvezi z izdajateljem, instrumentom ali panogo;
 - (c) informacije o oblikovanju cen poslov kreditnih zamenjav, vključno z razmiki kreditnih zamenjav za primerljive instrumente;
 - (d) statistični podatki o neplačilih v zvezi z izdajateljem, instrumentom ali panogo;

- (e) finančni indeksi v zvezi z geografsko lokacijo, panogo ali razredom sredstev izdajatelja ali instrumenta;
 - (f) finančne informacije v zvezi z izdajateljem, vključno s stopnjami donosnosti, stopnjo pokritosti obresti, metrikami vzvoda in oblikovanjem cen novih izdaj, vključno z obstojem podrejenih vrednostnih papirjev.
2. Upravitelji skladov denarnega trga poleg meril iz odstavka 1 uporabljajo dodatna merila, če je to potrebno in ustrezno.

Člen 5

Merila za vzpostavitev kvalitativnih kazalnikov v zvezi z izdajateljem instrumenta iz člena 20(2)(b) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Merila za vzpostavitev kvalitativnih kazalnikov v zvezi z izdajateljem instrumenta iz člena 20(2)(b) Uredbe (EU) 2017/1131 so:
- (a) analiza vseh osnovnih sredstev, ki pri izpostavljenosti iz naslova listinjenja vključujejo kreditno tveganje izdajatelja in kreditno tveganje osnovnih sredstev;
 - (b) analiza vseh strukturnih vidikov zadevnih instrumentov, ki jih je izdal izdajatelj, pri čemer analiza strukturiranih finančnih instrumentov vključuje analizo z njimi povezanega operativnega tveganja in tveganja nasprotne stranke;
 - (c) analiza zadevnih trgov, vključno z njihovim obsegom in stopnjo likvidnosti;
 - (d) analiza držav, vključno z obsegom eksplicitnih in pogojnih obveznosti ter višino deviznih rezerv v primerjavi z deviznimi obveznostmi;
 - (e) analiza tveganja v zvezi z upravljanjem, povezanega z izdajateljem, vključno z goljufijami, denarnimi kaznimi zaradi ravnanja, pravnimi spori, preračuni računovodskih izkazov, izrednimi postavkami, fluktuacijo vodstvenega osebja, koncentracijo posojilojemalcev in kakovostjo revizij;
 - (f) raziskave glede vrednostnih papirjev v zvezi z izdajateljem ali tržnim sektorjem;
 - (g) kjer je ustrezno, analiza bonitetnih ocen ali obeta bonitetnih ocen, ki jih je izdajatelju instrumenta pripisala bonitetna agencija, ki je registrirana pri ESMA in jo je izbral upravitelj sklada denarnega trga, če ustreza posebnemu naložbenemu portfelju tega sklada.
2. Upravitelji skladov denarnega trga poleg meril iz odstavka 1 uporabljajo dodatna merila, če je to potrebno in ustrezno.

Člen 6

Merila za vzpostavitev kvalitativnih kazalnikov kreditnega tveganja v zvezi z izdajateljem instrumenta iz člena 20(2)(b) Uredbe (EU) 2017/1131

Upravitelji skladov denarnega trga po možnosti ocenijo naslednja kvalitativna merila kreditnega tveganja za izdajatelja instrumenta:

- (a) finančni položaj izdajatelja ali poroka, kjer je ustrezno;
- (b) vire likvidnosti izdajatelja ali poroka, kjer je ustrezno;
- (c) zmožnost izdajatelja za odzivanje na prihodnje dogodke na ravni trga ali dogodke, značilne za posameznega izdajatelja, vključno z zmožnostjo odplačati dolgove v zelo neugodnih razmerah;
- (d) moč panoge izdajatelja znotraj gospodarstva glede na gospodarska gibanja in konkurenčni položaj izdajatelja v njegovi panogi.

Člen 7

Razveljavitve

1. Upravitelji skladov denarnega trga lahko rezultat uporabe metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti razveljavijo samo v izjemnih okoliščinah, tudi v izjemnih tržnih razmerah, in kadar obstaja objektivni razlog za to. Upravitelji skladov denarnega trga, ki razveljavijo rezultat uporabe metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti, to odločitev dokumentirajo.
2. Upravitelji skladov denarnega trga v okviru postopka dokumentiranja iz odstavka 1 navedejo osebo, odgovorno za odločitev, in objektivni razlog za sprejetje te odločitve.

Člen 8

Pomembna sprememba iz člena 19(4)(d) Uredbe (EU) 2017/1131

1. Do pomembne spremembe iz člena 19(4)(d) pride, kadar:
 - (a) se pomembno spremeni kateri koli od naslednjih elementov:
 - (i) informacije o oblikovanju cen obveznic, vključno s kreditnimi razmiki ter oblikovanjem cen primerljivih instrumentov s fiksnim donosom in z njimi povezanih vrednostnih papirjev;
 - (ii) informacije o oblikovanju cen poslov kreditnih zamenjav, vključno z razmiki kreditnih zamenjav za primerljive instrumente;
 - (iii) statistični podatki o neplačilih v zvezi z izdajateljem ali instrumentom;
 - (iv) finančni indeksi v zvezi z geografsko lokacijo, panogo ali razredom sredstev izdajatelja ali instrumenta;
 - (v) analiza osnovnih sredstev, zlasti za strukturirane instrumente;
 - (vi) analiza relevantnih trgov, vključno z njihovim obsegom in likvidnostjo;
 - (vii) analiza strukturnih vidikov relevantnih instrumentov;
 - (viii) raziskave glede vrednostnih papirjev;
 - (ix) finančni položaj izdajatelja;
 - (x) viri likvidnosti izdajatelja;
 - (xi) zmožnost izdajatelja za odzivanje na prihodnje dogodke na ravni trga ali dogodke, značilne za posameznega izdajatelja, vključno z zmožnostjo odplačati dolgove v zelo neugodnih razmerah;
 - (xii) moč panoge izdajatelja znotraj gospodarstva glede na gospodarska gibanja in konkurenčni položaj izdajatelja v njegovi panogi;
 - (xiii) analiza bonitetnih ocen ali obeta bonitetnih ocen, ki jih je izdajatelju ali instrumentu pripisala bonitetna agencija ali bonitetne agencije, ki jih je upravitelj sklada denarnega trga izbral kot ustrezne za posebni naložbeni portfelj tega sklada;
 - (b) se ocena instrumenta denarnega trga, listinjenja ali komercialnega zapisa s premoženjskim kritjem zniža na raven pod dvema najvišjima kratkoročnima bonitetnima ocenama, ki ju je izdala katera koli bonitetna agencija, regulirana in certificirana v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
2. Upravitelji skladov denarnega trga ocenijo pomembno spremembo meril iz odstavka 1(a), tako da upoštevajo dejavnike tveganja in rezultate scenarijev za teste izjemnih situacij iz člena 28 Uredbe (EU) 2017/1131.
3. Upravitelji skladov denarnega trga za namene odstavka 1(b) vzpostavijo notranji postopek za izbor bonitetnih agencij, ki ustrezajo posebnemu naložbenemu portfelju zadevnega sklada denarnega trga, in za določitev, kako pogosto sklad denarnega trga spremlja bonitetne ocene teh agencij.
4. Upravitelji skladov denarnega trga upoštevajo znižanje bonitetne ocene iz odstavka 1(b) in nato sami izvedejo oceno v skladu s svojo metodologijo notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti.
5. Sprememba metodologije notranjega ocenjevanja kreditne kakovosti pomeni pomembno spremembo iz člena 19(4)(d) Uredbe (EU) 2017/1131, razen če lahko upravitelji skladov denarnega trga utemeljijo, da ta sprememba ni pomembna.

Člen 9

Kvantitativne in kvalitativne zahteve glede kreditne kakovosti za sredstva iz člena 15(6)(a) Uredbe (EU) 2017/1131

Upravitelji skladov denarnega trga pri ocenjevanju kreditne kakovosti likvidnih prenosljivih vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga iz člena 15(6)(a) Uredbe (EU) 2017/1131 uporabljajo člene od 3 do 8 te uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

Člen 10

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 21. julija 2018, razen člena 1, ki se uporablja od 1. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. aprila 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER
